

ת"ד 10150/01/14 - מדינת ישראל נגד אברהם רוטברט

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 10150-01-14 מדינת ישראל נ' רוטברט
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה ירושלים

המאשימה

נגד

אברהם רוטברט ע"י ב"כ עו"ד בני אפריאט

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

האשמה ומהלך הדיון

1. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 09.10.13 סמוך לשעה 16:15, נהג הנאשם ברכב ברחוב הרב הרצוג בירושלים, מכיוון כללי עמק המצלבה לכיוון כללי צומת פת, ובהגיעו סמוך לצומת נהג ברשלנות כשסטה מנתיב נסיעתו ימינה, ללא הסבר סביר, תוך גרימת הפרעה וסיכון, ופגע באופנוע מסוג הארלי דווידסון נהוג בידי מר עופר מבורך (להלן: "**נהג האופנוע**"). כתוצאה מהפגיעה נגרמה תאונת דרכים בה נחבל נהג האופנוע בגופו חבלה של ממש (שבר בקרסול שמאל עם פריקה) ולכלי הרכב המעורבים נגרמו נזקים.

2. **לנאשם יוחסו העבירות הבאות:**

חבלה של ממש, עבירה על סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**");

גרימת נזק לרכוש או אדם, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**");

רשלנות, עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה;

סטיה מנתיב, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

3. בתשובתו לאישום כפר הנאשם באחריותו לתאונה והתיק נקבע לשמיעת הראיות לפניי.

4. מטעם המאשימה העיד **רס"מ יהודה ונטורה**, בוחן התנועה (להלן: "**הבוחן**") אשר העיד בפניי כי לא היה בזירת התאונה אלא שקיבל את הטיפול בתאונה כ- "תיק משרד" ולאור אופן הנזקים שנגרמו בתאונה זומנו שני הנהגים המעורבים לחקירה תחת אזהרה במשטרת התנועה. הבוחן העיד כי לאחר שחקר את שני הנהגים המעורבים וערך סקיצות בהנחייתם, המליץ על פתיחת תיק תאונת דרכים אולם, לא בהגנותו ציין כי לא בא בהמלצה על העמדה לדין של מי מהמעורבים; **מר עופר מבורך** נהג האופנוע המעורב אשר העיד בפניי כי הוא נסע בנתיב הימני מבין שלושה נתיבים ולפתע, רכב הנאשם סטה ימינה לנתיב נסיעתו ופגע בו; **הגב' מירב איובי שרביט**, עדת ראיה אשר נסעה בנתיב האמצעי מבין שלושה נתיבים; **רס"ל קובי משמוש**, שוטר הסיור אשר הגיע למקום התאונה לאחר שנהג האופנוע המעורב פונה לבית החולים ובהתאם לעדותו לא זימן בוחן תנועה למקום על אף שהיו נפגעים וזאת מאחר וסבר כי הרכבים הוזזו כבר ממקומם (להלן: "**שוטר הסיור**").

5. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו. בהתאם לגרסתו, הוא נסע בנתיב האמצעי ולאחר שפנה לנתיב הימני כדי להמשיך בנסיעה ישר, הגיע נהג האופנוע מאחוריו במהירות בלתי סבירה, איבד שליטה ופגע במראה ובגלגל קדמי ימני של רכבו.

דין והכרעה

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

6. אין חולק כי לזירת התאונה לא הגיע בוחן תנועה אלא שמדובר בתאונה שטופלה משרדית בלבד על ידי הבוחן ולאחר חקירת המעורבים הוחלט על הגשת כתב האישום שלפנינו.

7. אין עוד חולק כי מדובר בכביש מעוקל לימין ובכיוון נסיעת הנאשם ישנם שלושה נתיבי נסיעה, כאשר בסמוך לצומת הופך הנתיב הימני לנתיב נסיעה ישר ושני הנתיבים האחרים מיועדים לפניה שמאלה.

8. אין חולק כי האופנוע המעורב נסע בנתיב הימני ביותר ואילו הנאשם נסע תחילה בנתיב האמצעי ולאחר מכן עבר לנתיב השמאלי בו נסע האופנוע. המחלוקת נעוצה בשאלה היכן התרחשה התאונה, מהו מקום האימפקט בין הרכבים. לאמור, האם התאונה התרחשה במהלך סטיית רכב הנאשם לימין, כטענת המאשימה; או שהיא התרחשה לאחר שהספיק כבר הנאשם לעבור לנתיב הימני לנסוע שם מרחק מה.

9. **לאחר ששמעתי את העדויות עיינתי בדו"ח הפעולה, התמונות שהגישו הצדדים והודעת הנאשם נותר בליבי ספק לגבי אחריותו של הנאשם לקרות התאונה שכן לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי את מקום האימפקט. היינו, לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי כי התנהגות הנאשם גרמה לתאונה.**

מקום הפגיעה

10. מקובל הוא כי על המאשימה הנושאת בנטל ההוכחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי האחריות לתאונה רובצת על הנאשם, וכי העובדות והראיות אינן מתיישבות עם מסקנה הגיונית אחרת כלשהי, זולת אשמת הנאשם. לעומת זאת, הנאשם, די לו בכך שיציב על ספק סביר ויראה כי גרסתו הינה אפשרות מתקבלת על הדעת, שיש לה אחיזה בחומר הראיות ושאיננה בבחינת השערה נטולת בסיס בראיות או אפשרות תיאורטית גרידא (ראה: י. קדמי, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009, חלק רביעי, עמ' 1674-1681).
11. במקרה דנן, בוחן התנועה לא בדק את זירת התאונה וכלל לא ביקר במקום ולא נמצאו ממצאים אובייקטיביים המעידים על מקום האימפקט בין הרכבים מלבד העדויות שנגבו משני הנהגים המעורבים.
12. בוחן התנועה, העיד בפניי ברוב הגינותו כי לאחר שחקר את הנהגים המעורבים וערך סקיצות הורה על פתיחת תיק תאונת דרכים אולם הוא לא המליץ להעמיד לדין מי מהמעורבים, והתיק הועבר לבוחן הראשי למתן החלטתו (עמ' 4, ש' 20-25). בנסיבות אלה, לא ברור מה היו שיקולי המאשימה בקביעה כי יש להעמיד את הנאשם דווקא לדין בגין אחריותו לתאונה.
13. הנאשם העיד בפניי עדות מהימנה וביקש להיצמד לאמת ולא מצאתי כל דופי בעדותו או כל סיבה שלא ליתן אמון בדבריו. לטענת הנאשם, אמנם הוא נסע בנתיב האמצעי אולם משהתקרב סמוך לצומת הוא עבר לנתיב הנסיעה הימני בכדי להמשיך את מסלול נסיעתו בנתיב הנסיעה ישר. בהתאם לטענתו, התאונה התרחשה לאחר נסיעה של 150-200 מטר בנתיב הימני.
14. לעומת זאת, עדותו של נהג האופנוע המעורב הייתה רצופה סתירות. תחילה העיד כי רכב הנאשם עמד בנתיב האמצעי ולפתע סטה לנתיב נסיעתו וגרם להתרחשות התאונה. אולם במהלך חקירתו הנגדית התברר כי הוא כלל לא הבחין ולא ראה את רכב הנאשם טרם ההתנגשות אלא רק במועד הפגיעה (עמ' 5, ש' 23-24). טענת המעורב כי רכב הנאשם היה בעמידה בנתיב האמצעי מבוססת על השערות בלבד מאחר ולטענתו היה עומס תנועה בשני הנתיבים השמאליים "**אני מניח, לא ראיתי אותו בכלל. הוא לא יכול לנסוע בטור עומד**" (עמ' 5, ש' 29-30) ובהמשך: "**זה לפי ההגיון שלי**" (עמ' 6, ש' 5-6).
15. נהג האופנוע אישר בעדותו בפניי כי שדה הראייה שלו מוגבל מאחר ומדובר בכביש מעוקל לימין והוא לא יכול לראות את הרכבים שנוסעים לפניו אחרי העיקול (עמ' 6, ש' 30-31).
16. גם בעדותו של שוטר הסיוור שהגיע לזירת התאונה יש בכדי לתמוך בגרסת הנאשם. השוטר העיד בפניי כי בהגיעו למקום התאונה רכב הנאשם היה בנתיב הימני (עמ' 15, ש' 10). השוטר טען כי הוא סבר שהרכבים הוזזו מהמקומם ולכן לא ראה צורך בהזמנת בוחן (עמ' 15, ש' 6). בדו"ח הפעולה עולה ציין השוטר בתיאורו את פרטי התאונה כי הנאשם היה "**בנתיב השמאלי...ורצה לעבור לנתיב המרכזי שלפתע הגיע האופנוע**" (ת/4). לפיכך, מאחר והשוטר אשר היה באותה עת שוטר סיוור חדש, ככל הנראה, טעה לחשוב כי התאונה התרחשה במעבר לנתיב האמצעי דווקא ומאחר שבעת שהגיע למקום התאונה מצא את הרכב עומד בנתיב הימני, אזי הסיק שהרכבים הוזזו ממקומם.
17. בהתאם לעדותה של עדת הראייה, כאשר היא עמדה בנתיב הנסיעה האמצעי עמדו לפניה טנדר

ורכב בצבע תכלת. העדה העידה כי היא לא הבחינה בהתרחשות התאונה אלא רק לאחר נסיעה קצרה של כמה שניות הבחינה ברוכב האופנוע מוטל על הכביש "...היתה כניראה התנגשות לא ראיתי אותה אבל כשהמשכתי כמה שניות נסיעה ראיתי נוסע מוטל על הכביש ואופנוע, התקשרתי למד"א והמשכתי בנסיעה" (עמ' 10, ש' 7-9). אציין כי אין בעדותה של עדת הראייה כדי לסייע לנו לקבוע ממצאים לגבי התאונה מאחר והיא לא ראתה אותה ועדותה היתה על פי מסקנות והשערות בלבד.

18. בנסיבות אלה, אני קובע כי יש בגרסת הנאשם כדי לעורר ספק לגבי אחריותו לתאונה. מקובלת עלי גרסת הנאשם כי הספיק לפנות ולעבור לנתיב הימני עוד לפני שנהג האופנוע פגע בו. אני סבור כי נהג האופנוע אשר שדה הראייה שלו מוגבל, הופתע מהימצאות הנאשם בנתיב הנסיעה שלפניו הסתחרר, איבד שליטה על האופנוע ופגע בו כפי שפגע.

19. תמיכה לכך ניתן למצוא גם בנזקים שנגרמו לרכבו של הנאשם (נ/2 ו- נ/3) אשר מתיישבים עם גרסתו ויש בהם בכדי לעורר ספק לגבי אחריותו.

20. האופנוע המעורב הינו אופנוע רחב צדדים, מסוג הארלי דוויסון, וכפי שעולה מהתמונה אותה הציג המעורב שני צדי האופנוע בולטים באופן חריג, שלא מן הנמנע כי הדבר אף הגביר את ההסתברות להתרחשות התאונה.

לסיכום

21. בנסיבות אלה, אני מעדיף את גרסת הנאשם ומזכה אותו מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ה, 04 פברואר 2015, במעמד הנוכחים